

Parafia Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
w Sędziszowie Małopolskim

ZIARNO MARYI

Rok 2018 Marzec Numer 3 (72)

Data wydania 04.03.2018

W Wielkim Poście liturgia przypomina nam: „*Boże, źródło wszelkiego miłosierdzia i dobroci, Ty nam wskazałeś jako lekarstwo na grzechy post, modlitwę i jałmużnę*”.

Wszystkie ćwiczenia wielkopostne mają nas prowadzić do rozumienia tajemnicy Chrystusa i do odrodzenia się w Nim przez sakrament miłosierdzia. Łaska nowego ży-

cia w Chrystusie jest darem. Mocą tej łaski podejmujemy drogę, wysiłek nawrócenia, czyli zmianę sposobu myślenia i życia według Ewangelii, według Chrystusa. Mamy „umrzeć dla grzechu” i „powstać z martwych” do życia z Bogiem.

Tradycyjnie na Wielki Post ogłaszam rekolekcje parafialne. Skorzystajmy z nich chętnie, bo są nam potrzebne.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

„Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”

głosi ks. Zbigniew Kraska - kapelan

Sobota 17.03.2018

18:00 Rozpoczęcie rekolekcji Msza św. z kazaniem wprowadzającym .

- Po mszy św. nauka dla młodzieży

Niedziela 18.03.2018

Wszystkie msze św. z nauką ogólną

Poniedziałek 19.03.2018

8:00 Msza św. z nauką dla wszystkich

10:40 Droga krzyżowa i nauka dla ZST w Sędziszowie Młp.

17:30 Koronka do miłosierdzia Bożego

18:00 Msza św. z nauką dla wszystkich

- Nauka stanowa dla małżonków

Wtorek 20.03.2018

8:00 Msza św. z nauką dla wszystkich

10:40 Koronka do Miłosierdzia Bożego i nauka dla ZST

17:30 Koronka do miłosierdzia Bożego

18:00 Msza z nauką ogólną

- Nauka stanowa dla rodziców

Środa 21.03.2018

8:30 Spowiedź dla starszych i chorych

9:15 Msza św. z nauką dla starszych i chorych

Godz. 10:40 Spowiedź i Msza św. z nauką dla ZST w Sędziszowie Młp.

18:00 Msza św. z nauką ogólną i błogosławieństwem na zakończenie rekolekcji.

Spowiedź będzie w Wielką Środę 28 marca 2018 r.

Co słyhać w moim Kościele?

•Intencja papieska na marzec 2018 r.

ewangelizacyjna:

Aby cały Kościół uznał pilną potrzebę formacji do rozeznania duchowego w aspekcie indywidualnym i wspólnotowym.

•W niedzielę, 4 marca, przeżywać będziemy imieniny biskupa seniora Kazimierza Górnego. Zachęcamy do modlitwy w Jego intencji. Biskup Solenizant odprawi Mszę św. w kościele św. Krzyża w Rzeszowie z udziałem studentów ze Wschodu, z racji tzw. „Kaziuków” w niedzielę, 4 marca, o godz. 9.30, a po niej będzie możliwość złożenia życzeń Solenizantowi w budynku Kurii Diecezjalnej w Rzeszowie, przy ul. Zamkowej 4.

•Dom Diecezjalny TABOR zaprasza w dniach 9-11 marca 2018 r. na rekolekcje wielkopostne z o. Dolindo. Konferencje głosić będzie p. Joanna Bątkiewicz-Brożek – dziennikarka, publicystka, tłumaczka, autorka pierwszej na świecie kompletnej biografii o. Dolindo Ruotolo. Liczba miejsc ograniczona. Konieczność zapisów.

Informacje na

www.tabor.rzeszow.pl.

•16 lutego bp Stephan Ackermann, ordynariusz diecezji Trewiru, w Niemczech

ogłosił, że liczba parafii zostanie zredukowana ze 172 do 35. Reorganizacja wejdzie w życie w 2020 roku. Od tej pory każda parafia będzie kierowana przez duchownego oraz dwóch pełnoetatowych świeckich.

„Parafia jest integralną częścią cywilizacji zachodniochrześcijańskiej, która na przestrzeni lat doświadczyła głębokich i szybkich zmian. Wymaga to od nas nowych i skutecznych modeli działania. Nie możemy po prostu działać tak samo, jak w przeszłości” - powiedział bp Ackermann w wywiadzie dla lokalnej strony internetowej.

Jednak - jak informuje Niemiecka Agencja Prasowa DPA - zmiany napotykają na opór w niektórych wspólnotach, które obawiają się utraty ludzi i stabilizacji.

„Oczywiście nie wszyscy zgadzają się z reformą, jaką zamierzamy przeprowadzić. Wielu wciąż potrzebuje argumentów i chce zrozumieć nasze działania. Generalnie jednak, wierni rozumieją potrzebę przeprowadzenia kompleksowej reformy” - powiedziała Rupp.

Podobne reformy prowadzone są w innych krajach Europy, gdzie malejąca liczba wiernych sprawiła, że parafie zmuszone są do reorga-

nizacji.

•W niełatwym czasie sporów społecznych i politycznych warto przypomnieć postać św. Jacka Odrowąża, który może stać się dziś dla nas patronem odnowionej jedności Polaków - mówił bp Damian Muskus OFM, który przewodniczył liturgii stacyjnej w bazylice ojców dominikanów w Krakowie. Hierarcha zachęcał, by o tę jedność modlić się za wstawiennictwem założyciela polskich dominikanów.

•Źle pojmowane indywidualizm i duchowość to główne zagrożenia dla prawidłowego rozumienia zbawienia. Przestrzega przed nimi najnowszy list Kongregacji Nauki Wiary „Placuit Deo» do biskupów Kościoła katolickiego nt. niektórych aspektów zbawienia chrześcijańskiego” zatwierdzony przez Franciszka 22 lutego i ogłoszony w Watykanie 1 marca. List stawia sobie za zadanie pogłębienie nauczania Kościoła o zbawieniu, dokonany przez Chrystusa oraz o ukazanie go we właściwym świetle w naszych czasach przemian kulturalnych. Utrudniają one człowiekowi współczesnemu zrozumienie tego orędzia chrześcijańskiego, głoszącego, że Jezus jest „jedynym Zbawicielem wszystkich ludzi i całej ludzkości”.

Honorowy obywatel miasta Sędziszów Małopolski.

Rada Miasta w Sędziszowie Młp. na wniosek Burmistrza Sędziszowa Małopolskiego nadała pośmiertnie ks. Prałatowi Pawłowi Sapeckiemu tytuł Honorowego Obywatela Miasta Sędziszowa Małopolskiego. Uroczystość ta odbyła się dn. 28 lutego 2018 r. w Domu Kultury w Sędziszowie Młp. w 535 Rocznicę Nadania Praw Miejskich. Tytuł ten i pamiątkowy medal odebrał obecny proboszcz parafii ks. Ryszard Lis.

Ks. Paweł Sapecki (1873-1930) Urodził się 8 stycznia 1837 r. w Rymanowie w wielodzietnej rodzinie mieszczańskiej, jako drugie dziecko Walentego i Katarzyny Sołtysik. Naukę rozpoczął w 1844 roku w szkole trywialnej o elementarnym poziomie nauczania w Rymanowie. Rodziców nie było stać na dalszą kosztowną edukację syna. Jednak dzięki pomocy brata Katarzyny ks. Andrzeja Sołtysika ówczesne-

go proboszcza w Chłopicach koło Jarosławia (nota bene parafii rodzinnej obecnego proboszcza – ks. Ryszarda Lisa), Paweł rozpoczął naukę w szkole głównej w Jarosławiu, a następnie kontynuował ją w gimnazjum w Przemyślu, gdzie nawiązał znajomość z Józefem Sebastianem Pelczarem. W 1860 r. wstąpili razem do Seminarium Duchownego w Przemyślu, święcenia kapłańskie otrzymali 17 lipca 1864 r. z rąk biskupa Antoniego Monasterskiego wraz z dziewięcioma kolegami, jednym z nich był św. Józef Sebastian Pelczar.

Od 18 lipca 1864 r., przez dziewięć lat, pracował jako wikary w Dzikowcu.

10 grudnia 1873 r. został nominowany na probostwo w Sędziszowie Małopolskim. Objęcie parafii nastąpiło w czasie uroczystości odpustowych 8 września 1874 r. Funkcję proboszcza pełnił przez 57 lat. Zapamiętany został, jako gorliwy kapłan, słynący z pięknych kazań, dbający o kościoły i budynki parafialne, prowadzący walkę z alkoholizmem. Założyciel kilku nowych bractw i organizacji religijnych, a także orkiestry smyczkowej, którą z czasem przekształcono w dętą.

Działalności ks. Pawła Sa-

peckiego obejmowała również sferę społeczną. W 1882 r. został prezesem Towarzystwa Wzajemnego Kredytu. Był prezesem Rady Powiatowej w Ropczycach i przewodniczącym Rady Szkolnej Miejskiej. Dzięki jego staraniom, właściciel Sędziszowa hr. A. Potocki ofiarował w 1883 r. plac pod budowę szkoły. Był inicjatorem budowy kościoła w Będziemyślu. Parafię utworzono tam 3 marca 1923 r.

8 maja 1890 r. objął urząd wicedziekana, a 8 października 1894 r. dziekana dekanatu głogowskiego i inspektora szkół powszechnych. W 1924 r. został seniorem księży diecezji przemyskiej. Od 10 marca 1913 r. był honorowym kanonikiem kapituły przemyskiej, a od 1924 r. honorowym kanonikiem Bazyliki Laterańskiej.

Zmarł 5 kwietnia 1930 r. w wieku 94 lat. Pogrzeb odbył się 9 kwietnia, ciało ks. Pawła Sapeckiego złożono w podziemiach kaplicy cmentarnej.

Wiesław Wojdon

Z orędzia papieża Franciszka na Wielki Post 2018 r.

„Ponieważ wzmoże się nieprawość, ostygnie miłość wielu”

(Mt. 24,12)

Drodzy Bracia i Siostry!

Ponownie zbliża się Pascha Pana! Aby nas do niej przygotować, Boża Opatrzność daje nam każdego roku Wielki Post, „sakramentalny znak naszego nawrócenia”, który zapowiada i urzeczywistnia możliwość nawrócenia się do Pana całym sercem i całym życiem.

Również w tym roku – przez to przesłanie – pragnę pomóc całemu Kościołowi w przeżywaniu z radością i w prawdzie tego czasu łaski; a inspiruję się w tym słowami Jezusa z Ewangelii Mateusza: „Ponieważ wzmoże się nieprawość, ostygnie miłość wielu” (24,12).

To zdanie zawarte jest w mowie dotyczącej końca czasów, wygłoszonej w Jerozolimie, na Górze Oliwnej, właśnie tam, gdzie rozpocznie się męka Pana. Jezus, odpowiadając na pytanie uczniów, zapowiada wielkie udręki i opisuje sytuację, w jakiej może znaleźć się wspólnota wierzących: w obliczu bolesnych wydarzeń pewni fałszywi prorocy wielu wprowadzą w błąd, tak iż grozić będzie wygaśnięcie w sercach miłości, która jest istotą całej Ewangelii.

Słuchamy tego fragmentu i zastanawiamy się: jakie postaci przybierają fałszywi prorocy?

Przypominają oni „zaklinaczy

węży”, to znaczy wykorzystują ludzkie emocje, aby zniewalać ludzi i prowadzić ich tam, gdzie chcą. Ileż dzieci Bożych daje się zwieść ich tam, gdzie chcą. Ileż dzieci Bożych daje się zwieść powabom trwającej parę chwil przyjemności, którą bierze się za szczęście! Iluż mężczyzn i ile kobiet żyje jakby pod urokiem iluzji pieniądza, który w rzeczywistości czyni ich niewolnikami zysku lub niegodziwych interesów! Ileż osób żyje, sądząc, że same sobie wystarczą, i padają ofiarą samotności! Inni fałszywi prorocy to „szarlatani”, którzy proponują łatwe i natychmiastowe sposoby zaradzenia cierpieniom, środki, które okazują się jednak zupełnie nieskuteczne – jakże wielu młodym ludziom proponowane jest fałszywe remedium w postaci narkotyków, relacji „jednorazowego użytku”, zarobków łatwych, ale nieuczciwych! Jak wielu jest wciąż zaplątanych w sieć życia całkowicie wirtualnego, w którym relacje wydają się łatwiejsze i szybkie, a potem okazują się dramatycznie pozbawione sensu! Ci oszuści, proponujący rzeczy bez wartości, odbierają natomiast to, co jest najcenniejsze, jak godność, wolność i zdolność kochania. To pokusza próżności prowadzi nas do tego, że puszymy się jak paw... i potem się ośmieszamy; a ze śmieszności nie ma powrotu. Nic dziwnego: od zawsze diabeł, który jest

„kłamcą i ojcem kłamstwa” (J 8,44), przedstawia zło jako dobro, a fałsz jako prawdę, aby zmylić serce człowieka. Dlatego każdy z nas jest wezwany do tego, by w swoim sercu rozeznawał i badał, czy jest zagrożony przez kłamstwa tych fałszywych proroków. Trzeba się nauczyć nie zatrzymywać na poziomie bezpośrednim, powierzchownym, ale rozpoznawać to, co zostawia w nas dobre i trwalszy ślad, bowiem pochodzi od Boga i służy rzeczywiście naszemu dobru.

Dante Alighieri w swoim opisie piekła wyobraża diabła siedzącego na lodowym tronie; mieszka on w mrozie stłumionej miłości. Zastanówmy się zatem: w jaki sposób stygnie w nas miłość? Jakie sygnały wskazują nam, że miłość w nas może wygasnąć?

Tym, co gasi miłość, jest przede wszystkim chciwość pieniądza, będąca „korzeniem wszelkiego zła” (1 Tm 6,10); jej następstwem jest odrzucenie Boga, a zatem szukania pociechy w Nim – wolimy nasze przygnębienie niż pokrzepienie Jego Słowa i sakramentów. To wszystko przeradza się w przemoc, obracającą się przeciwko tym, których uważamy za zagrożenie dla naszych „pewników”, jak nie-narodzone jeszcze dziecko,

chory starzec, gość będący przejazdem, cudzoziemiec, a także bliźni, który nie odpowiada naszym oczekiwaniom.[...]

Jeżeli zauważamy w sobie i wokół nas opisane przed chwilą oznaki, to właśnie Kościół, nasza matka i nauczycielka, wraz z niekiedy gorzkim lekarstwem prawdy proponuje nam w tym okresie Wielkiego Postu słodki środek – modlitwę, jałmużnę i post.

Gdy poświęcamy więcej czasu na modlitwę, pozwalamy naszemu sercu odkryć ukryte kłamstwa, którymi zwodzimy samych siebie (5), by ostatecznie szukać pociechy w Bogu. On jest naszym Ojcem i chce, abyśmy mieli życie. Praktykowanie jałmużny uwalnia nas od chciwości i pomaga nam odkryć, że drugi człowiek jest moim bratem – to, co mam, nie jest nigdy tylko moje.[...]

Post, na koniec, odbiera siłę

naszej przemocy, rozbraja nas i stanowi wielką okazję do wzrastania. Z jednej strony, pozwala nam doświadczyć tego, co odczuwają ludzie, którym brakuje nawet tego, co niezbędnie potrzebne, i których na co dzień dręczy głód; z drugiej strony, wyraża stan naszego ducha, złąknionego dobroci i spragnionego życia Bożego. Post nas przebudza, powoduje, że stajemy się bardziej wrażliwi na Boga i na bliźniego, budzi na nowo wolę posłuszeństwa Bogu, który jako jedyny zaspokaja nasz głód.[...]

Zachęcam przede wszystkim członków Kościoła, aby z zapalem podjęli drogę wielkopostną, czerpiąc wsparcie z jałmużny, postu i modlitwy. Jeżeli niekiedy wydaje się, że miłość gąśnie w wielu sercach, nie jest tak w sercu Boga! On daje nam wciąż nowe oka-

zje, abyśmy mogli znów zacząć kochać.[...]

W noc Zmartwychwstania Pańskiego będziemy na nowo przeżywać sugestywny rytuał zapalenia paschału: światło, odpalone od „nowego ognia”, stopniowo rozproszy mrok i oświetli zgromadzenie liturgiczne. „Niech światło Chrystusa, chwalebnie zmartwychwstałego, rozproszy ciemności naszych serc i umysłów”, abyśmy wszyscy mogli na nowo przeżyć doświadczenie uczniów z Emaus – słuchanie Słowa Pana i karmienie się Chlebem eucharystycznym sprawi, że nasze serce będzie mogło znów płonąć wiarą, nadzieją i miłością. Błogosławię wam z serca i modłę się za was. Nie zapominajcie modlić się za mnie.

Franciszek

Zagadka

Ułóż w prawidłowej kolejności uczynki miłosierne względem duszy a otrzymasz hasło – nazwę czwartej niedzieli Wielkiego Postu.

1. Urazy chętnie darować	R
2. Strapionych pocieszać	T
3. Grzeszących upominać	L
4. Krzywdy cierpliwie znosić	A
5. Modlić się za żywych i umarłych	E
6. Wątpiącym dobrze radzić	E
7. Nieumiejętnych pouczać	A

W lutym w naszej parafii „z wody i Ducha Świętego” narodzili się:

- Bruno Wąsowski
- Zuzanna Kurowska
- Wiktoria Sasiadek

W lutym odeszli od nas do wieczności:

• Helena Ocytko z d. Kot	ur. 1942
• Łucja Serednicka z d. Draus	ur. 1947
• Jadwiga Ryczek z d. Mazurkiewicz	ur. 1963
• Stanisława Gil z d. Bochnak	ur. 1924
• Zbigniew Przydział	ur. 1947

Warto obejrzeć

Od 16 marca br. na ekrany kin wchodzi film „Święty Niezłomny”. Rok 1901, ksiądz Pedro Poveda zaczyna posługę kapłańską wśród ubogich

mieszkańców jaskiń miasteczka Guadix. Wkrótce decyduje się podjąć działania na rzecz edukacji kobiet oraz biednych dzieci. Szybko okazuje się, że nie wszyscy popierają starania duchownego... Historia życia hiszpańskiego księdza, który w 2003 roku został ogłoszony świętym przez papieża Jana Pawła II. Poveda założył Stowarzyszenie Terezańskie zajmujące się duchowym przygotowaniem nauczycieli. Aktywnie wspierał walkę o prawa kobiet. Zginął śmiercią męczeńską w 1936 roku. Film zdobył szereg nagród

na festiwalach chrześcijańskich, między innymi również dla najlepszego filmu zagranicznego na Festiwalu Filmów Niepokalanów. Honorowym patronem filmu jest Caritas Polska. Historia szlachetnego księdza męczennika może stać się inspirująca zarówno dla młodszych, widzów w średnim wieku, aż po seniorów. Dodatkowym atutem filmu jest fakt, iż dostępny będzie również w wersji z lektorem, co jest bez wątpienia dużym plusem, zwłaszcza dla starszej publiczności. Polecamy!

ADRES REDAKCJI:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP
ul. Jana Pawła II 27 39-120 Sędziszów Młp.

Tel. do Ks. dyżurnego: 575 249 939

Strona www: parafiasiedziszow.pl

Konto parafialne:

90 9172 0003 00016867 2000 0010